

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

திரவ்யாதி விஞ்ஞாநம்.

அப்பால் திரவ்யாதி விஞ்ஞாநீயம்¹ என்னும் அத்தியாயத்தை விவரித்துக் கூறுவோமாக :—

திரவ்யம் இரஸாதிகளுள் சிறந்தது :—இரஸம் முதலான² அகில கூறுகளும் திரவ்யங்களையே ஆதாரமாகப் பெற்றிருப்பதால், அந்த திரவ்யமே அவைகளைத்திலும் கிரேஷ்டமானதாகும்.—³

திரவ்யம் ஐந்து பூதங்களால் ஆனது :—அந்த திரவ்யம் பஞ்ச பூதமயமானது. அது ப்ருதீவீ யென்னும் பூதத்தை ஆதாரமாய்க் கொண்டு உண்டாகின்றது; அது ஒருவாறு பரிணாமமடைந்து உற்பவிப்பதற்கு அப் என்னும் பூதம் (ஜலாம்சம்) பீஜமாயிருக்கின்றது; அந்த திரவ்யமானது தேஜஸ், வாயு, ஆகாயம் என்னும் இம்மூன்று பூதங்களுடைய இன்றியாமையாச் சேர்க்கையினால் அந்தந்த உருவத்தைப் பெற்று, விசேஷமான பேதங்களுடைய அடைவது இயல்பு; ஆனால் பார்த்திவ திரவ்யமென்றும், வாய்வய திரவ்யமென்றும், மற்றும் ஆக்ரேயாதி திரவ்யமென்றும் பகுத்துக் குறிப்பிடுவதற்கு அந்தந்த வஸ்துவில் அந்தந்த பூதம் மற்றவைகளிவிட அளவில் அதிகமாகச் சேர்ந்திருப்பதே காரணமாகும்.³ 1, 2.

திரவ்யங்கள் பலவித இரஸங்களுள்ளதாயிருப்பதற்கும், வியாதிகள் பலதோஷங்களாய் லுண்டாவதற்கும் காரணம் :—திரவ்யமானது அவ்விதம் பஞ்ச மஹாபூதங்களுடைய பரஸ்பர சேர்க்கையினால் உண்டாக்கப்படுவதால், ஒவ்வொரு திரவ்யமும் சுவையிலும் பல

1. திரவ்யம் என்பதால் ஓளஷதாதிகளுக்கு உபயோகமான வஸ்து குறிப்பிடப்படுகிறது; ஆதிஎன்பதால் இரஸம், வீர்யம், விபாகம், பிரபாவம் இவை குறிப்பிடப்படுகின்றன; இவ்விஷயங்களை விளக்கிக் காட்டுவதால் “திரவ்யாதி விஞ்ஞாநீயம்” என்று இவ்வத்தியாயம் கூறப்படுகிறது.

2. “இரஸம் முதலான” என்பதால் வீர்ய விபாக பிரபாவங்களும், திரவ்யமும் குறிக்கப்படுகின்றன.

3. ஒவ்வொரு வஸ்துவும் உற்பத்தியாய் வளர்வதற்கு ஐந்து பூதங்கள் அல்லது தத்துவங்கள் தேவை; ஒரு வஸ்து உண்டாக வேண்டுமானால் அதற்கு ஓர் ஆதாரம் தேவை, அது பூமி. அதற்கு பீஜம் அல்லது வித்து வேண்டும்; அது ஜலம்; மேலும் செழிப்பாகக் குளிரச்செய்வதற்கும் தண்ணீரே உபயோகம்; அதைப் பக்குவமாக மாற்றுவதற்கு உஷ்ணம் தேவை, அது அக்னி; கப்பும் கிளையுமாகப் பிரித்து வளர்ப்பதற்கு வாயு அவச்யமானது; அவ்வஸ்து வளர்வதற்கு உள்ளும் புறமும் இடைவெளி வேண்டியது; அதற்கு ஆகாசம் ஆதாரம் என்றறிக. [எதில் ப்ருதீவீபூதம் அதிகமோ அதை பார்த்திவம் என்றும், வாயு அதிகரித்தால் வாய்வயம் என்றும், அவ்வாறே மற்றவைகளும் கூறப்படுகின்றன.]

விதமாய் பேதப்பட்டிருக்கிறது.¹ அதனாலேயே பெரும்பான்மையான ரோகங்களும் அநேக தோஷங்களை ஆதாரமாகப் பெற்று உண்டாகின்றன.²—2½.

இரஸமும் அநுரஸமும் :—அவற்றுள் அந்தந்த பதார்த்தத்திலும் அடங்கியுள்ள அநேகம் இரஸங்களுள் எது முதலில் நன்றாக உணரப்படுகிறதோ அதுதான் “இரஸம்” என்று விவஹரிக்கப்படும். நன்கு வியக்தமாக உணரப்படாமலும், இறுதியில் சிறிது உணரப்படுவதுமான இரஸம் “அநுரஸம்” என்றும்³ கூறப்படும்.—3, 3½.

குணங்களுக்கும் இரஸாதிகளுக்குமுள்ள ஸம்பந்தம் :—குரு முதலிய குணங்கள், இரஸங்களுக்கு ஆதாரமாகவுள்ள ப்ருதிவி முதலான பூதங்களிடம் சேர்ந்திருக்கின்றன; ஆனால் குணங்களும் அவற்றிற்கேற்ப இரஸங்களும் ஒன்றோடொன்று பதார்த்தங்களில் ஒருமிக்கக் கலந்திருப்பதைக் கருதி, அக்குணங்கள் இரஸங்களுக்கு ஸம்பந்தப்பட்டவையாக விவஹரிக்கப்படுகின்றன.—4.

பார்த்திவ திரவ்யங்களின் குணங்களும் செய்கைகளும் :—அவற்றுள் பார்த்திவ திரவ்யத்தில்⁴ (1) குரு, ஸ்த்தூலம், ஸ்த்

1. ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் பூதங்கள் பலவிதமான அளவுகளில் சேர்ந்திருப்பதால், ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் பலவித சுவைகள் ஏற்படுகின்றன; மேலும் அறுசுவைகளில் ஒவ்வொன்றும் ஒரே மாதிரியாயில்லாமல், ஒவ்வொரு வஸ்துவில் ஒவ்வொரு மாதிரியாயிருப்பதால் அதற்கும் இச்சேர்க்கையே காரணமாகும்; அதாவது—மதுரரஸம் என்பது திராட்சையில் ஒருவிதமாகவும், பேரீச்சம்பழத்தில் மற்றொரு மாதிரியாகவும், கரும்பில் வேறுவிதமாகவும் இருப்பதும், புளியிலுள்ள புளிப்பும், எலுமிச்சம்பழத்துப் புளிப்பும், மாதுளம் பழப்புளிப்பும் வெவ்வேறு விதமாயிருப்பதும் இதனாலேயே என்றறிக.

2. பஞ்சபூதங்களைப் பலவேறு அளவுகளாகப் பெற்ற வஸ்துக்களை உபயோகிப்பதால், அவ்வஸ்துக்களால்வரும் தேஹத்திலுள்ள வாத-பித்த-கபங்களும் ஒருமிக்கக்கோளாறடைந்து, ஒவ்வொரு வியாதியிலும் அவற்றின் விகாரங்களும் காணப்படும் என்றறிக.

3. எப்பொருளையும் புஜிக்கும்போது அவற்றில் முதலில் ஒருவித சுவையும், மென்று முடிந்தபின் வேறொரு விதமான சுவையும் பெரும்பாலும் உணரப்படுவதுண்டு. உதாரணமாக நெல்லிக்கனி அம்லரஸமுள்ளது; அதற்கு அது பிரதானரஸம்; மதுரரஸமும் அதில் அப்பால் உணரப்படுவதுண்டு; அச்சுவை அதற்கு அநுரஸமாம். இவ்விதமே பெரும்பான்மையான பதார்த்தங்களுக்கும் பிரதானரஸங்களையும் அநுரஸங்களையும் அனுபவத்தில் அறியலாம். அநுரஸத்தை உபரஸம் என்றும் கூறுவர்.

4. ப்ருதிவீ—பூமி; அந்த பூதத்தின் அம்சத்தினால் உற்பத்தியான வஸ்து பார்த்திவம்.

திரம், கந்தம்¹ என்கிற குணங்கள்² விசேஷமாயுண்டு. (2) அப்ப தார்த்தம் கௌரவம்³, ஸ்ததைர்யம்⁴, திரட்சி, வளர்ச்சி என்னும் இவற்றை யுண்பண்ணும்.—5½.

ஆப்யத் திரவ்யங்களின் குணங்களும் செய்கைகளும் :—அப் என்னும் ஜலஸம்பந்தமான திரவ்யத்தில் திரவம், சீதம், குரு, ஸ்நிக்த்தம், மந்தம், ஸாந்த்ரம், சுவை இக்குணங்கள் விவேஷமான வையாம். (2) அது ஸ்நேஹம்⁵, விஷ்யந்தம்⁶, க்வேதநம்⁷, ஹ்லாத நம்⁸, பந்தநம்⁹, என்னும் இக்காரியங்களைச் செய்யும்.—6½.

ஆக்நேயதிரவ்யத்தின் குணங்களும் செய்கைகளும் :—(1) ஆக்நே யதிரவ்யமானது¹⁰ ரூக்ஷம், தீக்ஷணம், உஷ்ணம், விசதம், ஸூக்ஷ்மம், ரூபம் என்கிற இக்குணங்களை விசேஷமாகப் பெற்றது. (2) எரித்தல், பிரகாசிப்பித்தல், நிறமுண்பண்ணுதல், ஒளிவீசுதல், பசநம் செய் வித்தல் என்னும் இக்காரியங்களைச் செய்யுந் தன்மையது.—7½.

வாயவ்யதிரவ்யத்தின் குணங்களும் செய்கைகளும் :—(1)வாயவ் யதிரவ்யமானது¹¹ ரூக்ஷம், விசதம், இலகு, பரிசம் இக்குணங் களை விசேஷமாய் உடையது. (2) ரொளக்யம்,¹² இலாகவம்,¹³ வைசத்யம்,¹⁴ மனக்கவலை, உடல் வாட்டம் இக்காரியங்களைச் செய் யும்.—8½.

நாபஸத்திரவ்யத்தின் குணங்களும் செய்கைகளும் :—(1)நாபஸத் திரவ்யத்தில்¹⁵ ஸூக்ஷ்மம், விசதம், இலகு, சப்தம் இக்குணங்கள் விசேஷமாய் உண்டு. (2) அவ்வித திரவ்யம் துவாரமுள்ள பாகங்

1. கந்தம்—மணம்.

2. இங்கு குறிப்பிடப்படும் குரு, ஸ்நிக்த்தம் முதலிய குணங்களும், இதற்குப் பிறகு வரும் அவற்றைப் போன்ற மற்ற குணங்களும் இவ்வித மானவை யென்பதைப்பற்றி 5-வது 7-வது பக்கங்களில் மூலத்தையும் டிப்பணியையும் பார்க்க.

3. கௌரவம்—குருத்தன்மை; விசேஷ பாரமுள்ளது.

4. ஸ்ததைர்யம்—ஸ்த்திரத்தன்மை; பெருகி ஓட முடியாமை.

5. ஸ்நேஹம்—ஸ்நிக்த்தமென்னும் எண்ணெய்ப் பசையுண்டாக் குதல்.

6. விஷ்யந்தம்—தளர்ந்து பெருகுதல்.

7. க்வேதநம்—கடினமான வஸ்து ஜலம் மூவலியவற்றின் ஸம்பந் தத்தால் ஊறிக்கசிதல்.

8. ஹ்லாதநம்—மனக்களிப்பை யுண்டாக்குதல்.

9. பந்தநம்—சினைந்துபோயுள்ளவற்றை ஒன்றுகூட்டல்.

10. அக்னி அல்லது தேஜஸ் ஸம்பந்தமான பொருள் “ஆக்நேயதிரவ் ம” எனப்படுகிறது.

11. வாயவ்யதிரவ்யம்—வாயு என்னும் பூதத்தினாலான பொருள்.

12. ரொளக்யம்—எண்ணெய்ப் பசையற்ற குணம்.

13. இலாகவம்—இலகுவாயிருத்தல்; இலேசு.

14. வைசத்யம்—விசதமாயிருத்தல். (7-வது பக்கம் பார்க்க).

15. நாபஸ் என்றால் ஆகாயம்; ஆகாய ஸம்பந்தமுள்ளது “நாபஸம்.”

களை அமைத்தல், இலகுத்தன்மை புண்டாக்கல் இக்காரியங்களைச் செய்யும்.—9½.

எல்லாத்திரவ்யமும் ஒளவுதமாகக்கூடியதே:—இவ்வாறு பலவிதமான உபயோகத்தையும் பிரயோக முறையையும் கொண்டு கவனித்தால், உலகத்தில் ஒளவுதமாயில்லாத திரவ்யம் எதுவும் இல்லை.—10.

மேல்நோக்குவதும் கீழ்நோக்குவதுமான திரவ்யம்:—(1) அக்னி, வாயு இவ்விரண்டு பூதங்களில் ஏதேனும் ஒன்று (அல்லது இரண்டுமே) விசேஷமாகச் சேர்ந்து உண்டான திரவ்யம் பெரும்பாலும் மேல்நோக்கி யெழும்பும்.¹ (2) ப்ருதிவீ, அப் இவ்விரண்டும் விசேஷமாகக் கலந்துள்ள திரவ்யம் பெரும்பாலும் கீழ்நோக்குந் தன்மையது.²—11.

இரஸங்களின் விஷயம்:—திரவ்யத்தைப் பற்றிய விஷயம் இவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டது. இரஸமும் அதைப்பற்றிய பேதங்களும் பின்னால் கூறப்படப்போகின்றன.—11½.

எட்வேதிமான வீர்யங்கள்:—குரு, ஸ்ரிக்த்தம், சீதம், மிருது, இலகு, ஸூக்ஷ்ம், உஷ்ணம், தீக்ஷ்ணம் என்கிற இவ்வெட்டுமே வீர்யம் என்று கருதப்படுவதாகச் சிலர்³ கூறுவர்.—12½.

வீர்ய விஷயத்தில் சரகருடைய கோள்கை:—‘எந்த குணத்தினால் எந்த கார்யம் நிறைவேற்றப்படுகின்றதோ அக்குணமே வீர்யமாகும்; எதுவும் வீர்யமில்லாமல் எக்கார்யத்தையும் செய்யமாட்டாது; எல்லாக் கார்யமும் வீர்யத்தினாலேயே செய்யப்படுகிறது;’ என்று சரகர் கூறுகிறார். ‘ஆகையினால் குரு முதலான குணங்களையே⁴ வீர்யம் என்று விவஹரிப்பது பொருந்தும். ஏனெனில் அவை மற்ற எல்லாக் குணங்களுடைய ஸாராம்சங்களாகவும்,⁵ சந்

1. அக்னி, வாயு இவ்விரண்டும் பூத ஜலம் இவற்றைக் காட்டிலும் இலேசாகையால் மேலெழும்புவது இயல்பு; இங்கு மேலெழும்புவது என்பதற்குக் குடலிலுள்ள தோஷங்கள் மேலோங்கி வார்த்தியாவது என்பதே முக்கியக் கருத்து.

2. ஜலம், பூமி இவ்விரண்டும் மற்றவைகளைவிட கனத்தில் வீசே வடித்தவை யாதலால் கீழே இறங்குவது ஸஹஜம்; கீழிறங்குவது என்றால், இங்கு, குடலிலுள்ள தோஷம் முதலியவை குதமார்க்கத்தினால் வெளிவருவதென்று பொருள். [அந்தந்த திரவ்யத்திற் சேர்ந்துள்ள பூதங்களின் அம்சங்களுக்கு ஏற்றவாறு சில பொருட்கள் வாந்தியையும், வேறு சில விசேஷந்தையும் உண்டுபண்ணுகின்றனவாம்.]

3. சிலர் என்பதால் வாக்க்பாசார்யருடைய கருத்து இதுவல்லவென்று அறிக. சிலர் என்பதால் கரநாதன் முதலியவர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

4. குரு முதலான என்றதால் முற்குறிப்பிட்ட எட்டுவித குணங்களும் கிரஹிக்கப்படுகின்றன.

5. இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள எட்டுவித குணங்களைத் தவிர்த்து மற்றவை (7-ம் பக்கத்திலுள்ளவை) அவ்வளவு ஸாரமான குணங்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. ஆகவே இவ்வெட்டு குணங்களும் எல்லாக் குணங்களுடையவும் ஸாராம்சங்களென்று கூறப்பட்டது.

தியிற் சிறப்புற்றவைகளாகவும்¹ இருக்கின்றன ; மேலும் விவஹரிப் பதற்கு முக்கியமானவை யாகவும்,² அநேக முறை ஆங்காங்கு முதலிற் கிரஹிக்கப்படுபவையாகவும்³ இருக்கின்றனவல்லவா? என்றும் சரகமுனியினல் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரஸம் முதலானவை முற்கூறிய காரணங்களுக்கு நேர் மாறாக இருப்பதால், வீர்யம் என்று சொல்லக் கூடியவையாகத் தோற்றியபோதிலும் அவை அவ்வாறு வழங்கப்படுவதே யில்லை ; ஆகையினால் குரு முதலிய குணங்களே வீர்யம் என்று கூறப்படும்.⁴ 13—16.

வீர்யம் இரண்வேதம் :—வேறு சிலர்⁵ உஷ்ணம், சீதம் என்னும் இவ்விரண்டைமட்டும் “வீர்யம்” என்று கூறுகின்றனர். உலகம் பலவிதமாகக் காணப்பட்டனும், புலப்படக் கூடிய ஸத்தூலப் பொருட்களையும், புலப்படாத ஸுக்ஷ்மப் பொருட்களையும் தவிர்த்து வேறென்றும் கிடையாதது போலவே, திரவ்யம் பலவிதமாகக் காணப்பட்டனும் அது மிகவும் வலிவுள்ளவையான உஷ்ணம் சீதம் என்னும் இவ்விருவித குணங்களையும் ஒருபொழுதும் விட்டு விலகுவதில்லை.—17, 17½.

உஷ்ண வீர்யத்தின் செய்கைகள் :—அவற்றுள் உஷ்ண வீர்யமானது தலைச்சுற்றல், நாவரட்சி, உடல் வாட்டம், வியர்வை, அழற்சி, விரைவிற் பசநம்⁶ செய்வித்தல், வாதசமநம், கபஹரம் என்னும் இக் கார்யங்களைச் செய்யும்.—18½.

சீதவீர்யத்தின் செய்கைகள் :—சீதவீர்யமோ மனக்களிப்பு, ஜீவநம், ஸ்தம்பநம் இவற்றைச் செய்யும் ; இரத்தம், பித்தம் இவ்விரண்டையும் கிரீமலமாக்கும்.—19.

1. இரஸாதிகளைப் பார்க்கினும் குரு முதலான எட்டுக் குணங்களுக்கும் ரோகம் முதலானதைப் பரிஹரிப்பதில் விசேஷ சக்தியிருப்பதால் அவ்வாறு கூறப்பட்டது.

2. இரஸம் முதலியவற்றை குணங்கள் என்று கூறாமல் குரு முதலானதுகளையே குணம் என்னும் பெயரால் அழைப்பது வழக்கம்.

3. வாதாதி தோஷங்களை விவரிக்கையில் அதற்குள்ள குணங்களே முதலில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளனவே யன்றி, இரஸாதிகள் முதலிற் கூறப்படவில்லை.

4. இரஸங்கள் என்னும் சுவைகள் ஸாரங்கள் என்று கூறக் கூடியவையல்ல ; ஏனெனில், பதார்த்தங்களுக்குள்ள இயற்கையான இரஸங்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து வேறு விதமாக மாறிவிடுகின்றன ; குரு முதலிய குணங்களோ அவ்வாறு மாறுவதில்லை. மேலும் இரஸம் முதலானவை குணங்கள் என்று வழங்கப்படுவதில்லை ; குரு முதலானவைகளுக்கே குணங்கள் என்று விவஹாரம். [இவ்வாறு சரக முனியின் கொள்கை கூறப்பட்டது.]

5. வேறு சிலர் என்பதால் ஸுச்சுருதர் முதலானோர் குறிக்கப்படுகின்றனர்.

6. பசநம்—சூட்டின் ஸம்பந்தத்தாலுண்டாகும் பாகம் ; சமைத்தல் என்றும் கூறலாம்.

விபாகம் என்பதின் விவரம்:—உட்கொள்ளப்படும் பதார்த்தங்களில் அடங்கிய இரஸங்கள் குடலில் ஜாடராக்கினியினுடைய¹ சேர்க்கையினால் பக்குவ மடைந்தபின்பு வேறுவித இரஸங்களாக மாறுதலடையும்; இரஸங்களுக்குண்டாகும் அவ்வித மாறுதலே விபாகம் என்று வழங்கப்படுகிறது.—20.

ஆறு இரஸங்களும் விபாகமடையும் வகை:—(1) மதுரரஸமும் இலவணரஸமும் குடலிற் சென்றபின் பெரும்பாலும் மதுரமாகவும், (2) அம்லரஸம் அம்லமாகவும் பக்குவமடையும். (3) கைப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு இம்மூன்றும் பெரும்பாலும் கடுரஸமாகவே மாறுதலடையும். விபாகத்தினால் உண்டாகும் இரஸங்களாலும் ஸாதாரண இரஸங்களால் ஏற்படக்கூடிய பயனே உண்டாகும்².—21.

இரஸ-வீர்ய-விபாகாதிகளுள் ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு திரவ்யத்தின் கார்யத்தை நடத்தல்:—அவற்றுள் சில திரவ்யம் இரஸத்தினாலும், சில திரவ்யம் விபாகத்தினாலும், சில திரவ்யம் அதிலடங்கிய வெவ்வேறு குணத்தினாலும், சில வீர்யத்தினாலும், மற்றும் சில பிரபாவத்தினாலேயும³ நன்மை அல்லது தீமையை விளைவிக்கும்.—22.

இரஸ-வீர்யாதிகளுள் வலிவுள்ளதே கார்யத்தை நிறைவேற்றும்:—இரஸ-வீர்ய-விபாக-பிரபாவங்களுக்குள் எது திரவ்யத்தில் வலிவுள்ளதா யிருக்கின்றதோ அதுவே மற்றவைகளை அடித்து விட்டு கார்யத்தை நிறைவேற்றுவதில் காரணமாய் அமைகின்றது.—23.

ஒற்றுமையிலலாக் குணங்களில் அதிகமானவை குறைந்தவைகளை ஜயிக்கும்:—ஒன்றுக்கொன்று விரோதத் தன்மையுள்ள குணங்கள் ஒன்றுசேர்த்திருந்தால், அப்பொழுது எண்ணிக்கையில் அதிகமாயிருப்பவை அவற்றினும் குறைவான குணங்களை வெல்லும்⁴.—24.

1. ஜாடராக்கி—4-ம் பக்கம் டிப்பணியைப் பார்க்க.

2. விபாகத்தில் உண்டாகும் இரஸம் ஸாதாரண இரஸத்திற்குச் சமானமான குணத்தையே உண்டு பண்ணும்; என்றால் அம்லரஸம் அம்லமாக விபாகமடைந்த பிறகும் அதற்கு அம்லரஸத்திற்குள்ள குணமே உண்டு; அவ்விதமே கைப்பு கடுரஸமாக விபாகமடைய, அதற்குச் சாதாரண கடுரஸத்தின் குணமே இருக்கும் எனக் கருத்தி.

3. பிரபாவம் என்பதைப்பற்றி இதற்கு அடுத்தபக்கத்தில் 25-26-வது பத்தியங்களின் மொழி பெயர்ப்பைப் பார்க்க.

4. ஒரு திரவ்யத்தில் ஒன்றோடொன்று விரோதத் தன்மையுள்ள குணங்கள் கலந்திருந்தால், அதிகமாயிருப்பவை குறைவான குணங்களை வென்று கார்யத்தை நிறைவேற்றும்; உதாரணமாக, பால் சேதவீர்யமுள்ளது; சேதவீர்யம் வாத்ததை அதிகப்படுத்தும்; ஆனால் பாலில் வாத்ததைத் தணிக்கக்கூடிய மதுரரஸம், ஸ்நிகத்தம், குரு என்னும் குணங்கள் இருப்பதால், எண்ணிக்கையில் அதிகமான இக்குணங்கள் சேதவீர்யத்தின் சக்தியைப்போக்கி வாத்ததைக் குறைத்து விடுகின்றன.